

OBETKAĆ SIĘ (3) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w obetkany); a *jasne*.

[*inf* obetkać się.] ◇ *fut 3 sg* obetkå się (2). ◇ *praet 3 pl m pers* obetkali się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Objeść się, zjeść zbyt dużo* [*czym*] (2) : przeto łam pożywany [*chleb*] nie zdrowy iełt zwłafzcza gdy fie im kto obetka *GlabGad G6*; [Coż to zá máłzkará/ nie ieść ná obiedzie/ ále ná wieczery fie mięśilkiem obetkác/ że łtanie y zá obiad? *ŁaszczRecepta 88*].

Przen (1) :

W porównaniu (1): Tåmże fye w oney chwale łwey yåko bydło sftåli/ Bo fye grzechy yåko łpofnym śyånem obetkali *LubPs Y3*.

2. *Być nadmiernie napełnionym* (1) : Bowiem gdy fie żoładek obetka tedy y pokarm drugi nad nim zołtawå w czełufciach iego, czo iełt rzecz barzo łzkodliwå *GlabGad G3*.

Synonimy: 1. obeżreć się, objeść się.

Formacje współrdzenne cf TKAC.

Cf **OTKAĆ SIĘ**